

közgyűlés a városból távollévő begavári Back Bernátot hálájának kifejezésével együtt tiszteletbeli taggá történt megválasztásáról táviratilag értesítse. Az ily irányban módosított indítványt azután a közgyűlés egyhangú lelkesedéssel el is fogadta.

A lelkes emberbarát áldozatkészségéből tehát még ez évben meg is nyílik a Szegedi Katolikus Nővédő-Egyesület első napközi otthona. A szép és nemes célt szolgáló intézmény hézagpótló lesz városunkban, a mennyiben alkalmat fog szolgáltatni különösen a munkásosztálynak, hogy gyermekeiket az alatt az idő alatt, amíg őket a kenyérkereset távol tartja a családtól, ápolás és gondozás céljából szerető kezekre bízhatják.

A nővédő-egyesület ezen napközi otthona begavári Back Bernát édes anyja nevét fogja viselni.

A szegedi képzőművészeti egyesület működése.

(Saját tudósítónktól.) A szegedi képzőművészeti egyesület választmánya ma este a városháza bizottsági termében ülést tartott, amelyen a választmányi tagok ugyyszólván teljes számban megjelentek. A mai ülésen az igazgatóság jelentést tett a múlt évi működéséről és beterjesztette az 1912. évre szóló költségelőirányzatát.

Lázár György dr polgármester elnököl az ülésen. Gyuritz Sándor dr igazgató olvasta fel a jelentést. A múlt évi zárszámadás főbb tételei a következők:

Bevételek:

	Kor.
Egyenleg, mint pénztármaradvány	638.43
Tagdíjak	3226.—
Tárlati jövedelem	335.—
Adományok:	
	Kor.
Allam	2000.—
Szeged város	1000.—
	3000.—
Levonva Lichtenegger-alapra	873.19
Kamat	553.29
Tartalékalap előlege	2600.—
Átmeneti tételek	1400.—
Összesen:	9619.53

Kiadások:

	Kor.
Irodai, tárlati költségek, biztosítási díjak, szolgálata stb.	4864.53
Kisorsolt festményekért	3490.—
Kamat	553.29
Átmeneti tételek	450.—
Tartalékalap-számla	176.20
Egyenleg, mint pénzmaradvány	85.51
Összesen:	9619.53

Gyuritz dr igazgató a zárszámadás ismertetésében megjegyezte, hogy az államtól a múlt évben nagyobb összegű támogatást helyeztek kilátásba s a kapott ígéret alapján kissé túllépték azt a keretet, amelyen egyébként mozogni szoktak. 3000 koronát reméltek kapni a kultuszminisztériumtól, de a szokott 2000 koronát kapták meg s így kénytelenek voltak a választmány följogosítása alapján a tartalékalapot fokozottabb mértékben igénybe venni.

Ezt a „tulköltekezést“ azonban a következő években behozzák, amennyiben az 1912.

évi költségelőirányzat tételait már jelentékenyen redukálták s különösen a tárlatra hozott képek biztosítási díjait fogják lehetőség szerint redukálni.

Az 1912. évre szóló költségelőirányzat tételai a következők:

Bevételek.

Pénztári maradvány 1911. évről	85.51 K
Tagdíjak	3600.— „
Tárlati jövedelem	300.— „
Kamatokból	600.— „
Állami adomány	2000
Szeged város adom.	1000 3000.— „
	7585.51 K

Kiadások: összesen 7453.45 K

Marad 132.16 K

Összesen: 7585.51 K

Ugy az 1911. évi zárszámadást, mint az 1912. évi költségelőirányzat tételait a választmány egyhangúlag tudomásul vette. Végül fölolvasták a képzőművészeti egyesület évi mérlegét, mely szerint az egyesület törzsvagyona 11780.— K

tartalékalapja 4079.15 „

és készpénzvagyona 85.51 „

Összesen: 15944.66 K

Végül elhatározták, hogy az egyesület volt érdemes titkára, Kun József lemondásával megüresedett titkári állást a jövő választmányi ülésen töltik be.

SZEZON

Az uri divat.

Hölgy-olvasóink meg fognak bocsátani, de a női divat új meg új hajításainak föltárása és kommentálása után, ez egyszer férfi-divatról is hadd essék néhány szó.

Most az év szebbik fele következik, ilyenkor a férfiak is gondosabban öltözködnek, a frakk, smocking elvesztik egyeduralmukat, jön az utca divatja, amely távolról sem univerzálódott annyira, mint a szalónoké: sokkal nagyobb igényeket támaszt az egyéni ízléssel szemben. Különösen nálunk, ahol az utca — hiven kelet és nyugat közt lebegő életünkhöz — valamelyest fölvetette már a nyugotibb metropolisok rohanó, ránemerő életének képét, de a fórum szerepét nem veszítette el még teljesen. Nálunk még azzal a gondolattal öltözködnek az emberek, hogy az utcán ismerik őket és ez kötelez. Londonban ilyen szempontból talán csak Asquithnak kell gondosan öltözködni, minálunk még Ledér Aladár is kötelezi ez a közismertség, szóval: itt vigyázni kell, mert rossz ruha, ferdéretaposott cipő a legmesszebbmenő kombinációknak nyújthat tápot.

Ez tehát az idő, amikor a férfiakat figyelemzteti az idő, de a gondos szabó is, hogy jó lesz a garderoiba gondolni s hogy kiki iparkodjék a jólöltözött gentleman ideálját annyira megközelíteni, amennyire csak testi és anyagi körülményei megengedik. Ilyenkor szokta a posta az urakat olyan apró, képes albumokkal meglepni, amelyeknek minden oldaláról egy-egy walesi herceg, Le Bargy köszönti mosolyogva az olvasót. Ezek a kis albumokon is meglátszik, mennyire megnőtt az igények. Ezelőtt a szabócégek beérték azzal, ha valamelyest kimerítő prospektust küldtek, néhány rémes klisével „diszítve“, ma már egyik-másik nagy gonddal összeállított albumot küld, amelynek megpillantá-

sakor azokra a hipermodern német folyóiratokra gondol az ember, amelyeknek papírja, nyomása és illusztrálása olyan kellemsen átsegítenek a tartalomra. Még megérjük, hogy legszellemesebb íróinkat állítják majd csatasorba egy-egy ruhadarab karakterének megírására és a szabó-reklám megtelik majd viccel, iróniával, a ruhák belső jelentőségének mély föltárásával. Milyen határtalan bizalommal fogadják majd akkor az öltözködés szabályait! Ha valaki komolyan bebizonyítja majd, úgy örömmel el fogják hinni, hogy a szalónkabát, amely az utóbbi években csaknem lehetetlen volt már, ismét divatba jött; hogy a magas állógallért végleg kiszorította az amerikai eredetű dupla gallér és így tovább. De addig is nyugodtan végig lehet nézni az album lapjaira varázolt választékos eleganciájú urakat, akik gyönyörű cutaway-ba, zsaketbe, sportdresszbe öltözve, irigylésre méltó, gondtalan msolylyal ajkuk körül, eregetik cigarettájuk füstjét a levegőbe. Ez az, amiről az ifjú lányok álmodoznak!

És mennyire megváltozott a férfiszépség fogalma. Volt idő, amikor kedves bajszka nélkül el se tudták képzelni a jóképű fiatalembert, aminthogy a legjobb korban lévő férfit ápolt törzsszakál nélkül nem lehetett elképzelni, — és ma! Csupa jól borotvált lord tekint le ránk a lapokról.

De másban is elangolosodott a divat. A ruhák mind szikár férfialakra szántak. Csakugy, mint a nőknél, itt is az egyenes vonal hódít. Kövérség? — lehetetlen. Az egyetlen ruhadarab, amely kedvesebb a kövéreknek — a szalónkabát — egyelőre száműzött, de bizonyos, hogy minden hódító divatnak meg lehet jósolni az ellenkező szélsőség felülkerekedését. S amint valószínű, hogy a női divat nemsokára a rubensi idomoknak fog behódolni, úgy megjósolható az is, hogy a kövér urak is jogaikba lépnek még.

NAPI HIREK

A modern anarchisták.

(Saját tudósítónktól.) Harminc-negyven esztendő előtt még vérrel kenték be azokat, akik az anarchista szót ajkukra merték venni. Meséket szóttek Bakunin titkos szövetségéről, ahol hosszuhaju démonok rablással, gyilkolással és hamispénz-veréssel élesztgettek a forradalom tüzeit. Azóta azonban nagyot fordult a világ!

Ha ma az ember, úgy véletlenül, feltéved az anarchisták egyik leghíresebb lapja, a „Temps Nouveaux“ szerkesztőségébe és maga előtt látja Jean Gravet, szinte elcsodálkozik: nemcsak hogy semmi nincs itt még a Quartier-Latin bohémizmusából sem, hanem az egész egy német provine-városka redakcióját s annak a főnökének hatását teszi a szemlélőre. Ez a már deresedő, egészen németes formájú ember legyen a francia anarchisták egyik nagyhirű vezére? Ez legyen az a sokat üldözött, drága embervad?

Ó az. És nem is a véletlen játéka, hogy ez a kis cipészből lett híresség ma lapjának hátsó oldalán a nyugodt előrehaladás predikátorává lett. Graveban valamikor Bakunin nagy érzései tomboltak, de ennek a forradalmi hévnek gyümölcse sokszor, nagyon sokszor börtön volt. Valahányszor fölvetődött a kérdés, miért? mit használtam vele? Az egykori rebellis suszter Kropotkin darvinisztikus elméletébe mélyedt s ez szülte benne az érzést, amelyet nyugodt hangon így fejezett ki: Az

Csak a
minőség

révén lett
világhírű
a valódi

PALMA
kaucsuk-cipősarok

A hygienikus
Palma kaucsuk
ágybetét
minősége
elsőrangú